

Intencje mszalne w tygodniu - 7.01 - 13.01.2019 r.

Dzień	Godzina	Intencja Mszy Świętej
Poniedziałek	7.15	zm. +Henryk Parylak - intencja od syna Dominika i kolegów
Wtorek	7.15	zm. +Edward Korab
Środa	7.15	zm. +Władysława Czapka - intencja od uczestników pogrzebu
Czwartek	7.15	zm. +Rudolf Czelniak - 16 rocznica śmierci
Piątek	7.15	zm. +Parylak - intencja od syna Dominika z rodziną
Sobota	7.15	zm. +Władysława Czapka - intencja od uczestników pogrzebu
Niedziela	8.00	zm. +Henryk Parylak - od rodziny Łoś z Lubatowej
Niedziela	10.30	zm. +Stanisław Samborowski
Niedziela	15.30	za parafian

Ogłoszenia duszpasterskie - 6.01.2019 r.

1. Dziś Uroczystość Objawienia Pańskiego - Trzech Króli. Bądźmy wdzięczni Kościołowi za depozyt wiary, który jest nam dany i zadany, w naszych sumieniach jest również odczytywany przez dzisiejszą Uroczystość Epifanii. Dziś równocześnie dzień modlitwy za misje Kościoła.
2. Dziś również błogosławieństwo kredy i kadzidła. Można przy tej okazji ofiarą wesprzeć 26 Archidiecezjalne Dni Młodych w Dukli. Kadzidło i kreda będzie wystawione po Mszy Świętej przed ołtarzem obok szopki. Zachęcam do nabywania. Pamiętajmy o tym znaku wiary.
3. Dziś również pierwsza niedziela miesiąca stycznia, to niedziela adoracyjna. Pozostańmy chwile na modlitwę adoracyjną przed Jezusem Eucharystycznym, po rannej Mszy Świętej - do sumy - do godziny 10.30.
4. Za tydzień Niedziela Chrztu Pańskiego, w tym dniu kończy się czas świętowania Świąt Bożego Narodzenia. Tradycyjnie kolędy śpiewamy jak zawsze jeszcze do 2 lutego, do Święta Ofiarowania Pańskiego.
5. Dzisiejsza taca mszalna wspiera misje i Seminarium Duchowne w Przemyślu. Modlimy się o powołania kapłańskie i zakonne, również z naszej parafii.
6. Trwa wizyta duszpasterska - kolęda. Rozpoczne w poniedziałek od rodziny Państwa Michalaków - od godziny 14.30 - i pójdę w kierunku Domu Ludowego. Potem odwiedzę dalsze domy - tą samą stroną - w kierunku Kopalni.
7. W tym tygodniu Msza Święta rano o godzinie 7.15.
8. Do sprzątnięcia kościoła na sobotę proszę rodziny; Przystasz, Kreżalek. Dziękuję rodzinom; Długosz, Kucharski za ostatnie sprzątnięcie kościoła.
9. Tygodnik „Niedziela” i „Rycerz Niepokalanej” jak zawsze do odebrania dla stałych prenumeratorów w zakrystii. Wyłożony jest - kolejny numer Gazetki Parafialnej - „Królowa Aniołów”. Zachęcam do zaprzyjaźnienia się z tygodnikiem „Niedziela” jeszcze inne rodziny z parafii.

KRÓLOWA ANIOŁÓW

Parafia Wietrzno św. Michała Archanioła

nr 1 / 6. 01. 2019 r. (Rok V).

Archidiecezja Przemyśka. Dekanat dukielski. Wietrzno.

Kontakt z parafią; Telefon; 13 433 30 18

Proszę,
zatrzymaj się...
Z Liturgii Słowa.

Objawienie
Pańskie.

„Ujrzeliśmy Jego gwiazdę na
Wschodzie i przybyliśmy oddać
pokłon Panu”...

z Ewangelii według św. Mateusza (Mt 2,2b)

... Przed Jezusem biją czołem
– składają ofiary.

Trzykroć szczęśliwi Królowie
któż wam nie zazdrości?

Cóż my damy, któż nam powie ...

Przeżywana dziś Uroczystość Objawienia Pańskiego - Trzech Króli - ma wybitnie symboliczny charakter. Ten mały obywatel Betlejem, ubogiej miejsciny judejskiej, narodzony w największej pokorze i ubóstwie, wśród przedziwnych okoliczności, przy spisie ludności, staje się darem dla wszystkich: Maryi, Józefa, pasterzy, a przez tajemniczych gości - przybyszy i wędrowców z innych krain - Jezus staje się darem ofiarowanym każdemu człowiekowi na ziemi, w każdej epoce i pokoleniu. W złożonych przez mędrców ze Wschodu darach: złota, kadzidła i mirry widzimy równocześnie znak miłości, modlitwy i cierpienia. Kto bowiem szczerze poszukuje prawdy, dowodzi swojej tęsknoty za dobrem, wiary otwartej na światło z wysoka i odwagi w dążeniu do celu ten odnajduje drogę swojego życia i Boży plan.

x. Ireneusz Wójcik - proboszcz.

Na drogach modlitwy, wiary i życia duchowego. Więcej być niż mieć... Bóg nie uczy nas astronomii. Cz. 3.

Ewangelści często jakże inaczej opowiadają o tych samych biblijnych

wydarzeniach. Jednym z bardziej przejmujących cudów Jezusa opisanych w Ewangelii jest uzdrowienie niewidomego, który zwrócił się do Niego słowami: „Jezusie, Synu Dawida, ulituj się nade mną!”. Ewangelista Marek podaje, że ślepiec ów miał na imię Bartymeusz, a Jezus spotkał go, gdy wychodził z Jerycha. Nieco inaczej opisuje to wydarzenie św. Łukasz, który zwraca uwagę, że rzecz działa się, kiedy Jezus zbliżał się do Jerycha. Sw. Mateusz podobnie jak Marek pisze, że Jezus dokonał cudu już po wyjściu z miasta, ale za to twierdzi, że uzdrowił On nie jednego, lecz dwóch niewidomych, Jan w ogóle nie wspomina o tym wydarzeniu. Który z autorów ewangelicznych miał lub ma rację? Tak, na to pytanie nie da się odpowiedzieć. Ewangelie nie są bowiem w naszym rozumieniu reporterskimi sprawozdaniami z działalności Jezusa z Nazaretu. Ich autorom nie zależało na tym, aby przeprowadzwszy wyczerpujące dziennikarskie śledztwo, podać dokładny czas i lokalizację danego wydarzenia i zdarzenia. To, czy uzdrowienie miało miejsce, gdy Jezus szedł czy wracał z Jerycha, nie miało znaczenia. Liczył się bowiem sens: Jezus ma moc uzdrawiania, nie jest obojętny na pragnienia człowieka, jest królem, Synem Dawida.

Takie „elastyczne” podejście do przeróżnych detali jest związane również ze starożytnym postrzeganiem historii. Dziś bowiem od historyków wymaga się swoistego obiektywizmu, czyli przytaczania „twardych” faktów, ewentualnie ich dobrej interpretacji, ale tylko takiej, która będzie się bardzo ściśle owych faktów trzymać. W czasach antycznych historykom zależało przede wszystkim na pewnym przekazie teologicznym, jak jest w przypadku Biblii. Właśnie tak temu przekazowi autorzy starożytnych biografii czy kronik podporządkowywali wydarzenia historyczne. To odmienne od naszego współczesnego podejście do prawdy historycznej bardzo dobrze wyraża hebrajskie słowo „emet”. Oznacza ono prawdę – ale nie, jak ją rozumiemy dziś, czyli „zgodność z rzeczywistością”, ale coś niezawodnego, na czym można się oprzeć z pełnym zaufaniem.

Dla starożytnych Izraelitów opowieść była prawdziwa nie dlatego, że bardzo drobiazgowo odtwarzała wszelkie fakty i wydarzenia, ale dlatego, że mogli się na niej oprzeć w kształtowaniu swojego życia.(!)

(cdn.)

Popatrzmy z wiarą... Czy poznajecie ?

św. Kinga

św. Barbara

Kontemplacja - czyli patrzeć z Miłością. Kiedy przyprowadzać dzieci do Kościoła ?

Kochani Rodzice, droga Mamo, drogi Tato - pamiętaj, że dziecko uważnie Cię obserwuje w czasie Mszy świętej! Jeżeli Ty się modlisz - ono także tego zapragnie. Jeżeli ulegasz ciągłemu rozproszeniu, a nawet wykorzystujesz „manierę” dziecka do unikania skupienia i modlitwy w kościele - dziecko nigdy nie nauczy się miłości do Boga! Szacunek do Eucharystii uczy szacunku do własnych rodziców i dzieci !

Rodzice są najważniejszymi wychowawcami i katechetami swojego dziecka. Jednym z elementów wychowania jest wychowanie do wiary i przeżywania Mszy Świętej. Jest to proces i nie oczekujemy natychmiastowych rezultatów. Dziecko, któremu na wszystko pozwala się w domu, nie będzie umiało zachować się odpowiednio w kościele. Dlatego od najwcześniejszych lat życia powinno wiedzieć, co mu wolno, a czego nie. Wymagania, jasne, stałe, konsekwentne zasady postępowania są potrzebne dziecku i dzieciom do prawidłowego rozwoju emocjonalnego, społecznego, religijnego... itd. Uczmy zatem dzieci miłości do Jezusa w Eucharystii, przychodząc do kościoła i poza Mszą Świętą, pokazując tabernakulum, opowiadając o Drodze Krzyżowej, ucząc szacunku i czci do Najświętszego Sakramentu. Pokazujmy dzieciom swoją religijną postawą, że nie przyszliśmy na przedstawienie, ale jesteśmy w gościnie u Króla królów (strój, nastrój, gesty, skupienie... itd.). Do dzieci przemawia postać króla, którą znają z różnych opowieści. Jeśli powiemy, że Pan Bóg jest milion razy ważniejszy, żywy i prawdziwy, tylko ukryty w postaci chleba, łatwiej będzie dziecko zmotywować do spokojnego zachowania i polubienia Kościoła.